

μεγαλοθυρίας με τὴν ἐσώκλειστον, τὴν ὁποίαν ἐπεφορτίσθη-
μεν οἱ ὑποφαινόμενοι νὰ σᾶς διευθύνωμεν διὰ νὰ ἐνεργήσετε
τὴν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὕρον ἀποστολὴν της.

Διευθύνοντες την λοιπὴν με τὴν παροῦσάν μας, παρακα-
λοῦμεν νὰ διευθύνετε αὐτὴν ὅσον τάχος πρὸς τὸν Σεβαστὸν
Κυβερνήτην, ἵνα ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Α. Β. Τ. ἢ Α. Ε. κατὰ
τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπ' Αρ. 1488 ἐγκυκλίου καὶ ἐξόχου
διαταγῆς.

Ἐποσημειούμεθα μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας,

Ἡ παρὰ τῆς κοινῆς συνελευσεως διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ,
Ἀντώνιος Ἰω. Κριεζῆ, Λάζαρος Πινότζη, Ἰωάννης
Γ. Κριεζῆ, Δημήτριος Θεοδωράκη, Νικόλαος Βα-
τσαζῆς.

Τψηλότατε καὶ Γαληνότατε Ἡγεμὼν
τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ πληροφορία ὅτι οἱ Σεβαστοὶ Μονάρχαι οἱ ἀθάνατοι
προστάται καὶ εὐεργέται τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος, ἐπι-
σφραγιζοντες τὰς μέχρι τοῦδε φιланθρώπους καὶ πολυχρο-
νίους, προσπαθείας των, ἐξέχεον μὲν εἰς τὴν κλασικὴν ταύ-
την γῆν τσαῦτα πολυειδῆ μεγαλοδωρήματα τῆς ἀγαθοερ-
γίας των, ἐπροσκάλεσαν δὲ εἰς τὸν ἀρτιπαγῇ αὐτῇ, θρόνον
τὴν Τ. Β. Υ., ἐνέπλησε χαρᾶς τὰς καρδίας ὅλων ἐν
γένει τῶν Ἑλλήνων.

Πλήρης καὶ ἡ κοινότης τῆς "Γόρας ἀπὸ τὴν παγκοσμίαν
ταύτην χαρὰν τῶν τόσων ἐφετῶν ἀγγελίᾳ, σπεύδει καὶ ἐν-
φράτῃ κατὰ πρῶτον διὰ τῶν εὐτελεστῶν ὑποθαλάσσιων
τὰ χαροποιὰ τῆς αἰσθήματα, διότι ἐκείνη ἐν εὐνοίᾳ καὶ
ἰδὴ ἐπὶ τοῦ ἀριστοτάτου Ἑλληνικοῦ θρόνου τοῦ Τ. Β. Τ.
τῆς ὁποίας τὰ παρὰ τῇ Φήμης διασταλτικὰ καὶ ὑψηλά
σπῶνια καὶ βασιλικά τῶντι πλεονεκτήματα ἐγγυώται
ἀδιστακτῶς τὴν παγίωσιν τοῦ θρόνου καὶ τῆς
τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἐν ταύτῳ καὶ τῇ ἐκείνου
τῆς αἰωνίου ευγνωμοσύνης τῆς τῶν τοῦ
Σεβαστοῦ Σωτῆρας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς ἐκταταὶς πρὸς
αὐτὴν μεγαλοδωρείων, καὶ διὰ τὴν ἀρίστην ἐκλογὴν τῆς
Τ. Β. Τ., τὰ ὁποῖα ταῦτα ὑποθαρρύνουν τοὺς Ἕλληνας
ὅτι ἡ γενναία καὶ κραταιὰ των προστασία θέλει εἶναι αἰένως
πρὸς ἐντελὴ ἀπαρτισμὸν τοῦ ὁποίου ἡξίωσαν νὰ φανῶσιν
εὐκλεεῖς θεμελιωταὶ κράτους.

Ἡ κοινότης τῆς Ὑδρας ἐπισφραγίζει τὰ χαροποιὰ αἰσθήματά της μὲ τὴν ἐφесιν τοῦ νὰ ἰδῇ ὅσον οὕτω πε-
πληρωμένας τὰς κοινὰς εὐχὰς περὶ τῆς ταχείας καὶ εὐκταίας
παρουσίας τῆς Τ. Β. Υ. καὶ μὲ τὴν ὀφειλομένην βαθεῖαν
ὑπόκλισιν της καὶ σεβας.

Ἐν Ὑδρᾳ, τὴν 31 Μαΐου 1830.

Λάζαρος Κουτουριώτης, Γεώργιος Κουτουριώτης, Στα-
μάτιο, Ν. Μπουτούρης, Λάζαρος Δ. Τζαμαδοῦ, Γκίκα,
Γ. Γκιώνη, Ἀναγνώστης Οἰκονόμος, Φραντζέσκος Βούλ-
γαρης, Βασίλειος Ν. Μπουτούρης, Νικόλαος Οἰκονόμος,
Δημήτριος Γ. Βούλγαρης, Νικόλαος Θ. Γκίκα, Ἀντώνιος
Ἰω. Κριεζῆ, Λάζαρος Πινότσης, Δημήτριος Θεοδωράκη,
Κωνσταντῆς Μεθενίτη, Νικόλαος Βατζαξῆς, Λάζαρος Μα-
ρεῦς, Πέτρος Ζώτης, Γεώργιος Κισωτὸς, Λάζαρος Μπρού-
σκου, Κυριάκος Μπρούσκου, Ἡλίας Γεωργίου, Κυριάκος Δ.

Σερφίδου, Νικόλαος
νης Βατζαξής, Ιωάννης Α. Ιωάννης Μαρούκας, Ιωάν-
νου Δανού, Βαγγελής Δημητρίου, Λάζαρος, στ. Νέγκας,
Παντελής Μωρούσκου, Αλέξανδρος Α. Γκίστης, Μανό-
λης Χ. Μιχάλη, Ιωάννης Κατζιλέρη, Ιωάννης Α. Κοκ-
κίνη, Ιωάννης Σπάνη, Ιωάννης Άθρανός, Λάζαρος Τζώρτζα,
Αναγνώστης Γιαννίκη, Λευθέριος Ι. Κριεζή, Ιωάννης Γ.
Κριεζή, Παντελής Γιάννη Γκίκα, Έμμανουήλ Νέγκα,
Ελευθέριος Ντρίτζας. Δημήτριος Λαζάρου, Μανόλης
Ελευθερίου Μανόλη, Χατζή Αντώνης Ζερβοῦ, Σταμάτης
Γεωργίου Χ. Γκινόη, Δημήτριος Β. Δόντα, Νικόλαος Α.
Γιουρδῆ, Μανόλης Γιουρδῆ, Αναγνώστης Δημ. Θεοδωρά-
κη, Λάζαρος Ν. Ζάκα, Θέοφιλος Ρήγα, Αντώνης Δη-
μητρίου Μωέρη, Ιωάννης Χ. Γ. Ποριώτου, Νικόλαος Δ.
Κοκκίνη, Νικόλαος Νέγκου, Νικόλαος Ε. Γκίκα, Ιωάννης
ἀργαστηριάδη.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 18 Ἰουλίου.

Γράφουν ἐκ Ναυπλίου ὅτι τὴν 12 τοῦ ἐνεστάτος ἔφθα-
σεν ἐκεῖ ἐξ Ἀλγερίου διὰ 14 ἡμερῶν Γαλλικὸν πολεμικὸν
βρέκιον, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν εἰδητὴν ὅτι οἱ Γάλλοι ἐκυρίευ-
σαν τὸ Ἀλγέριον δι' ἐφόδον. Τὰ ἐν Ναυπλίῳ εὕρισκόμενα
Γαλλικὰ βασιλικὰ πλοῖα ἐώρτασαν εἰς τὴν χαρτωσίαν
ταύτην ἡμεῖς. Εἰμὲν ἀνυπόμονοι νὰ λάβωμεν βε-
βαίαν πρὸς τὸν προφθικὸν περὶ τοῦ λαμπροῦ τοῦ ἐν ὑπὲρ τῆς
χειρὸς ἡμῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀφ' ἧς τῆς Γαλλῶν.
σταλέντες εἰς ἀλλαγὴν τοῦ ἐν Πελοποννήτῳ διαμένοντος
Γαλλικοῦ στρατεύματος.

Δύο σχεδὸν ἑξομοιάδας κατὰ συνέχειαν ἐβλέπωμεν ἐντεῦθεν πυρπολουμένην τὴν γῆν τῆς Ἀλίκης. Ἐξηφάνιτε δὲ ἡ πυρκαϊά, ὡς νομίζεται, τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἐλαιῶνος τῆς πόλεως (ὅστις ἐλογίζετο πρὸ τῆς πρώτης πυρπολήσεώς του εἰς 117.000 ἐλαιόφυτα) μέγα μέρος τῶν ἐλαιῶνων τῶν χωρίων καὶ πολλὰ ἄλλα οὐπωρόφρα δένδρα. Τὸ πῦρ ἀνεδόθη ἀπὸ διάφορα μέρη καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἐφθάσαμεν νὰ λαβώμεν πληροφορίας ἐβῆ ἀπὸ τοῦ Τούρκου· ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ἐπὶ πᾶσιν ἐπεβεβαιώσε τὰς πληροφορίας μας εἶναι ἡ αἰρα ἀδικηρία, τὴν ὁποίαν ἔδειξεν ὁ τῶν Ἀθηναίων διοικητῆς, ἐνῶ εἶχε χρέος νὰ καταβάλῃ πᾶσαν σπουδὴν, εἰς τὸ ν' ἀπαντήσῃ τὸ μέγα τοῦτο δυστύχημα. Τριαυτὰ ἐκ τῆ βαρβαρότητος ἀφίουν ὁπισθέντων οἱ Τούρκοι, ἐκδικούμενοι κατὰ τῶν ἀψύχων ὄντων, ὅταν πλέον δὲν δύνανται ἀτιμωρητὶ νὰ ἐξυδριῶσιν αὐτὴν τὴν ἀνθρωπότητα.

αὐτὴν τὴν ἀσπιδίαν αὐτῆς ταύτης τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν πλειοψηφούντων τῶν πολιτῶν, οἱ ὅποιοι ἐτήρησαν σωπικὴν ἢ, μάλλον εἰπεῖν, φιλικὴν ἀντιμετώπισιν διὰ τῆς φωνῆς τῶν προ-
εστεινέντων Ἀρχόντων τῆς ἐπικρατείας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ἑν-
επιστάσει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ὑποψίαν, ὅτι μόνον οἱ ὀλίγοι
ἐκείνοι ἐπιβόητοι καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων τῶν Β. Α. Υ. ὡς ἡγεμόνα
τῆς Ἑλλάδος, ἀπεδόντες χωρισμένοι ἀπὸ τῶν ἄλλων νὰ
προσφέρωσι τὰς τῶν ὑποταγῶν τῶν διὰ τὸ σύστημα τῆς
ιδιοτελείας τ. ν. ἰδόντες μὲ βεβαιότητα ὅτι τὰ παλαιὰ
ταῦτα ἄγγραφα, καὶ συναισθημένοι, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς μυστικῆς
καὶ σκοτεινῆς συνειδήσεως, καὶ ἐπομένως δατυχεστάτης αὐτῶν
παρεκτροπῆς πρὸς τὴν καλίστην Κυβέρνησιν, ἀκρίτως
μικροῦ ἀγῶνα, πίστεως, τιμῆς, δίδοντες πρὸς τὴν μέλλου-
σαν Κυβέρνησιν, καὶ πρὸς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ
ἔθνους μας, διαμαρτυρομένη παρρησία ἐκείνων τούτων τῶν
ἀποκατεστημένων ἀποκατεστημένων, ἰ. πρωτοβουλία συμ-
φέροντα, καὶ κερύττωσαν αὐτὰ μετὰ καλῆς, φαντασίας καὶ
ἀντικρίσεως.

Καὶ μένουμεν μὲ τὸ βεβαιότερον σίβας,
Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 3 Ἰουλίου 1830.

Οἱ ἐπιθετοὶ πολιτῆς αὐτόχθονες τῆς νήσου Αἰγίνης καὶ
Ἀγκιστερίου.

Ὁ Κλέριος εὐτὴς, Αἰγίνης, Ἰδοῦ καὶ Πόρου Γερσίμης μετὰ
τοῦ ὑπ' αὐτὸν ἱεροῦ κλήρου. Ἀρχιεπίσκοπος Γρηγόριος Μοῖρας,
Οἰκονόμος Γεώργιος Καλέκας, ἡγεμόνας Κυρίλλος Αἰμιπιά-
ριος, Σχευοφύλαξ Λεωνάρδος Χρυσόπουλος, Χαρτοφύλαξ Ἰω-
άννης ἱεροῦ Τριμῆς, Ἐλευθέριος ἱεροῦ καὶ Σακελλίων,
Πρωτοπλάτης Ἀναστασίου Αἰμιπιάριος, Πρωτοπλάτης
Μιχαὴλ Μούρτσας, Δημήτριος ἱεροῦ Ἀνδρόνικος, Οἰκονόμος
Ἰωάν. Σταμάτιος, Γρηγ. ἱερομόναχος Πόρου.

Μιχαὴλ Μαλούκας, Μήτρος Φαμιλικῆς, Νικόλαος Σκρίβανος,
Κωνστ. Πέπας, Χριστὸς Λιούσης, Σπύρος ἀναστασίου,
Δημήτριος Κουκουλῆς, Γεώργιος Λογιστατῆς, Νικόλαος
Αἰμιπιάριος, Ἀναστασίου Αἰμιπιάριος, Ἀναστασίου Αἰμιπιά-
ριος, Ἀνδρέας Νικόλαος Καρύδης, Νικόλαος Πέπας, Σιμεὼν Κα-
ρύδης, Ἀναγνώστης Γεωργίου Λαδία, Ἰωάννης ἱεροῦ, Θεο-
δόσιος Ἀποστόλος, Ἀναστασίου Μούρτσας, Ἀντώνιος Καραγιάν-
νης, Γεώργιος Χατζόπουλος, Γεώργιος Καμπανῆς, Γεώργιος
Μούρτσας, Ἀναγνώστης Μανώλης, Κωνσταντῆς Γενετάρης,
Σπύρος Βρέζης, Σπύρος Καρύδης, Γεώργιος ἱεροῦ, Ἀνδρέας
Καλάβρης, Μιχαὴλ Μαργαρίτης, Μιχαὴλ Κάτσας, Γεωργίου
Γικνιάκης Μούρτσας, Νικόλαος Αἰμιπιάριος, Δημήτριος Καλα-
μάρης, Χριστοδούλος Αἰμιπιάριος, Διονύσιος Μοῖρας, Θεο-
δόσιος Κιμπίνας, Δημήτριος Μπόγρης, Κωνσταντῆς Χριστοδού-
λου Κούρης, Ἀντώνιος Γριπιάτης, Παναγιώτης Σοφιστής,
Ἀντώνιος Κουκουλῆς, Ἀνδρέας Α. Καρύδης, Ἀναγνώστης Χρυ-
σοφύου, Γεώργιος Λεκούρης, Ἰωάννης Σιλουάν, Πικύλης Νι-
κολάκης, Ἀναγνώστης Παλῆς, Γεωργίου Γ. Πάνου, Γεωρ-
γίου Πέπας, Δημήτριος Ἀντωνίου, Δημήτριος Δίδης, Χρυσ-
τόμος Δημητρίου, Μιχαὴλ Κοματῆς, Γεωργίου Σα-
κελλίου Τριμῆς, Μιχαὴλ Κοτῆς, Γιαννάκης Μπάρης,
Ἀναγνώστης Κοτῆς, Βελισσάριος Πάνου Μοῖρας, Μήτρος
Γεωργίου Τριμῆς, Νικόλαος π. Χαλδαίου, Γεώργιος Χρυσόπου-
λος, Γιαννάκης πατρίτης, Ἰωάννης Νικόλαος Αἰμιπιάριος, Κων-
σταντῆς Γεωργίου Πάνου, Ἀντώνιος Ἀναγνώστης Πάνου, Γεωρ-
γίου Μαργαρίτης, Σπύρος Ἀντωνίου Κάτσας, Χρυσόπουλος Γιαν-
ναρίου, Ἀντώνιος Δίδης, Δημήτριος Πούλης, Σταμάτης
Δημητρίου Παλούρης, Γεώργιος Γ. Μοῖρας, Γεώργιος Χ. Αἰμι-
πιάριος, Ἀναγνώστης Νερούτσου, Κυρίλλος Γελάκης, Γεωργίου
Λαζαρίου Τριμῆς, Γιαννάκης Κοματῆς, Δημήτριος Χρυσ-
τοδούλου.

Τῆς παρούσης ἀναφορῆς γενομένης ἐπὶ πλειοψηφίας ἐπι-
τοπίου συνελεύσεως ἐν τῇ παντίστῃ νήσῳ τῆς Μητροπόλεως,
ἐπικυροῦνται παρὰ τῆς Δημογεροντίας ταύτης, κατ' αἴτησιν
τῶν ὑπογραφόντων, τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ ἡ γνησιότης
τῶν ὑπογραφῶν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 5 Ἰουλίου 1830.

Οἱ Δημογεροντες Αἰγίνης, Γεώργιος Λογιστατῆς, Μιχα-
ὴλ Μαλούκας, ὁ Γραμματεὺς Γρηγόριος Ραστῆς.

Ἀρ. 2760. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον καὶ Σεβαστόν Κυ-
βερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Πόρου.

Οἱ πολῖται θέλουσι, νὰ δεῖξωσι μετὰ δειγμάτων εὐγνω-
σύνην πρὸς τὴν Τ. Ε. καὶ πρὸς τοὺς Σ. Μοῖρας διὰ
τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφάσισαν νὰ ἐξέ-
στῇ ταῦτα διὰ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς τῶν παρακαλούντες
ταύτην τῆς Τ. Ε. νὰ συγχωρῇ τὸν Πριγκίπα Λεο-
πόλδον ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος. Ἐξ αὐτῆς δευτέρας Τ. Ε.
τὰ φρονήματα τῶν πολιτῶν τῆς νήσου ταύτης, οἵτινες ἀπο-
στεύονται τὰς βουλὰς καὶ πράξεις τῶν ἐκδοχόντων.

Ἡ Διοίκησις αὐτῇ, κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488
ἰγκυκλίου, δεξαμένη ταύτην, σπεύδει κατὰ χάριν νὰ τὴν
διευθύνῃ πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ἥτις, ὡς δὲν ἀφ' ἑαυτοῦ
οἱ πολῖται, θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ πράξῃ τὰ ἀνέκτα.

Ἐν τούτῳ ἔχον τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημασθῇ μετὰ βαν-
τατῶν σέβας.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 24 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Πόρου
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑἰΜΙΠΙΑ-
ΡΙΟΣ
Ἐξοχώτατε καὶ Σεβαστε
Κυβερνήτα.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔδαφους
νὰ ἴδωμεν κατὰ πρόκλησιν τοῦ ἔθνους τὴν Τ. Ε. ἐπὶ κε-
φαλῇ Ἀρχηγῷ, ἡ Ἑλλὰς ἤρχισεν νὰ αἰσθάνεται καὶ γινώ-
σκει τοὺς καρπὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ ἔθνους
εἰδόμεν καὶ ἐγνωρίζομεν εἰς πάντας περιστάσεις ὅτι οὐδεὶς
ἄλλος ὢν ἡ Τ. Ε. ἐδύνάτο νὰ πράξῃ μετὰ τὴν μεγαληγορίαν
ἀποκατεστημένη καὶ ἀκριβοτέρως ἐπιμελείαν, τὸ νὰ συντε-
λέσῃ πᾶσι συντελεῖν εἰς ὄφελος τῶν ἀληθῶν συμφερόντων,
καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους.

Θεωροῦμεν καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, κατ' ἡμέτερον
ποιήθη πρὸς τὴν Τ. Ε. τὸ ἐν Ἀνδρίᾳ Πρωτόκολλον τῆς 3
Φεβρουαρίου 1830, ὅτι δὲν παρέτρεξε ὅσα ἐπρεπε νὰ γέ-
νηται ἀπὸ μέρος τοῦ ἔθνους, σύμφωνα κατὰ πάντα μετὰ τὰς
ἐυχὰς αὐτοῦ. Δὲν ὑποφέρομεν, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, νὰ
ἀποσιωπήσωμεν ὅτι ἡ πρὸς τοὺς Ἑλλήνας διαγωγή τῆς
Τ. Ε. ἐστὶν καὶ εἶναι ὡς εἰς ἀγαθὸν πατὴρ πρὸς τὰ φίλτατα
τέκνα αὐτοῦ.

Διὸ γνωρίζοντες τοὺς πατριωτικὰς ἀγῶνας, τοὺς ὁποῖους
ἡ Τ. Ε. κατεῖλε καὶ καταθέλλει κατ' ἐκάστην, καὶ μὴ
ἀνεχόμενοι νὰ ἀποσιωπήσωμεν δι' ὅλον τὸ εὐγενὲ καὶ εἰ-
λικρινὲ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα τρέφει ἡ Τ. Ε. ὑπὲρ τῆς
ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφασίζομεν κατὰ χάριν
ἀπαραιτήτων ἡμεῖς οἱ κάτοικοι Πόρου διὰ τῆς ταπεινῆς
μας ταύτης ἀναφορᾶς, νὰ προσφέρωμεν ἀπείρους εὐχαρι-
σμούς πρὸς τὴν Τ. Ε. δεόμενοι ταύτης, νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ

πληροφωρήσῃ τοὺς Σεβαστοὺς Μοῖρας καὶ ὑπερασπι-
σίας τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους τὰ ὁποῖα αἰσθήματα βαθυ-
τάτης εὐγνωμοσύνης κατέχουσιν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, διὰ τὴν ἐκ-
σφαλίχοντες τὰ ἀπειρα πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐγαθουργήματα
ἀπεφάσισαν τὴν Ἑλλάδα ἀνεξαρτητοῦ κράτος.

Παρακαλοῦμεν πρὸς τὴν Τ. Ε. νὰ συγχωρῇ ἐκ μέρους
ἡμῶν κατὰ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῶν ὁποῖων
ἐπὶ τῶν ὁδῶν τῶν δίκαια τῶν, ὅσα ἀχρηστά ἀπὸ τῆς ἀλη-
θῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ πληροσθέν τὴν εὐδαιμο-
νίαν τοῦ ἔθνους. Ἀν δὲ καὶ ἐγγράφῳ ἔχειται κατὰ τὴν
πρὸς τὴν Β. Α. Υ. λογίζεται παρὰ τοῖς κατὰ τοὺς ἀνδρῶν
καὶ ὡς ἀγαθὸν ὁ, ἀγαθὸν καὶ αὐτὸν ῥετοὶ καὶ χρεῖ, εἰδῇται
τῇ. Καὶ ὅπως.

Ἐνέπαιδες ὅντες εἰ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης ὅτι ἡ
Τ. Ε. θέλει καταβαλεῖ πᾶσαν σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν
εἰς πᾶσα ταῦτα, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημασθῇ,
παρακαλοῦντες τὴν Τ. Ε. τὸν Σεβαστόν ἡμῶν Κυβερνήτην
νὰ δεχθῇ τὸ βαδύτατον ἡμῶν σέβας καὶ τὴν προσφερόμενην
ὑποκλινὴ καὶ ταχέως ἡμῶν ὁφεισώμενη.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 7 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογεροντες Γεώργιος Δ. Κριεζῆς, Κωνσταντῆς
Α. Δουζῆς, Γεώργιος Χρ. Παπαὶ Κυρίλλου Νικηφόρο,
ἡγεμόνος τῆς Ζουλόγης Πηγῆς, ὁ γραμματεὺς Δημήτριος
Ν. Οἰκίμου. — Ἡ κοινὴ τῆς νήσου Πόρου, Χ. Ἀνα-
στάσης Μάντης, Ἡλίας Κωλοκουδός, Ἀντώνιος Λογ-
ιστής, Κυρίλλος Καραδήμας, Χρυσόπουλος Δουζῆς,
Ἰω. Α. Δουζῆς, Ἀθανάσιος Ντάκης, Ἀνδρόνικος Ν.
Παυλῆς, Α. Λογ. Γιάννης Γελάκης, Δημήτριος, Στ. Καρα-
γιάννης, Ματθαῖος Παπαῖ, Ἀναστασίου τοῦ Οἰκίμου,
Γεωργίου Δουζῆ, Κοσμάς πρωτοπλάτης, Γε-
ωργίου Δημητρίου, Χρ. Καραγιάννης, Χρ. Καραγιάννης,
Δημήτριος Καραγιάννης, Νικόλαος Καραγιάννης, Ἰω-
άννης Μάντης, Ἀντώνιος Καραγιάννης, Ἰωάννης Μάντης,
Κοσμάς τοῦ Δημητρίου Λαζα, Γιάννης Πάνου Νικολαΐδης,
Αναγνώστης Καραγιάννης Νικόλαος, Γιάννης Παυλῆς,
Δημήτριος Λαζαρίου Κοματῆ, Πέτρος Κωνσταντῆς Μήτρον
Περαματῆς, Γεώργιος Καραγιάννης, Πέτρος Σέβας, Δημήτριος
Γελάκης, Σταμάτης Κοιστ. Μήτρον Περαματῆς, Στε-
φάνης Μπόκας, Θεοδόσιος Γιαννάκης, Γεώργιος Ἡλίας,
Γεωργίου Γιάννη Δουζῆ, Ἀλέξανδρος Γ. Δουζῆς,
Δημήτριος Παπαγιάννης, Σταμάτης Ἰωάννης Σταυροῦ
Κωνσταντῆς Κυρίλλου Δουζῆ, Κωνσταντῆς Δημητρίου
Τζουρδῆς, Σπύρος Λάλας, Ἀναστασίου Ἀδελφῆς.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος.

Οἱ πολῖται τῆς Ἑρμοπόλεως πληροφοροῦμεθα μετὰ λύπην
μας ὅτι ἐν ἐγγράφῳ, προσφερόμενον πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν
Πριγκίπα Λεοπόλδον, περιεφθὲν μυστικῶς ἀπὸ τινος, ὁ-
ποῖον παρὰ διαφόρων ἀπλῶν πολιτῶν, οἵτινες οὐτὸ τὸ περ-
εχόμενον τοῦ ἐγγράφου, οὐτὸ τὸν σκοπὸν τῶν ἀνελόντων κατε-
νόησαν, ἀλλ' οὐδὲ γνωρίζον τὰ χρεῖ καὶ δικαιώματα τοῦ
πολιτοῦ Ἑλλήνων. Ἡ πράξις αὕτη μὲς ὅσοις ἐπὶ μάλ-
λον, διότι ἐβλήθησαν νὰ τῆς δώσωμεν χαρακτῆρα ἐγγράφου τῆς
κινήσεώς μας. Τούτου ἕνεκα κρίνομεν χρεὸς καὶ νὰ οὐλο-
γίσωμεν ἐπισήμως πρὸς τὴν Τ. Ε., καὶ νὰ κηρύξωμεν δη-
μοσίως, ὅτι τὸ ἔθνος ἐγγράφῳ, ὁποῖον δέχοιται καὶ ἐκ ὑπὲρ
χωσὶ τὰ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενα, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ,
εἰμὼ ὡς πράξις ἀντιθέτης καὶ ἔργον ἀνθρώπων κινουμένων ἀπὸ
ἐπιθυμίας καὶ ἰδιωτικῶν σκοποῦ.

Οἱ πολῖται τῆς Ἑρμοπόλεως παροῦσες εἰς τὴν σφῆδ
καὶ πατρικὴν φρόνησιν τὰς δεῖ. Κυβερνήσεως ἐκτίκουν ὅτι,
εἰς ταύτην τὴν κρίσιν μεταβαλὼν τὸν προκείμενον τῆς Ἑλ-
λάδος, θέλει ὑπερασπίσει καὶ συνεργήσει εἰς τὴν κατ' ἐχθρὸν
ἐκκαρτερῶν τῶν ἱερῶν δικαίων τοῦ ἔθνους.

Ὅλοι εὐγνωμοῦμεν εὐλακρῶς πρὸς τὰς εὐαρετίδας ἡμῶν
Συμβουλίας ἀνδράς, καὶ ἐπιτιμῶμεν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως
μας ὅτι ἡ Β. Α. Υ., ὁ παρὰ τῆς θείας προνοίας προσημασθῇ,
καὶ παρὰ τῶν Ἑκκλησιῶν Συμβουλῶν διοριθεὶς ἡγεμόνος τῆς
Ἑλλάδος, Πριγκίπ Λεοπόλδον, θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιταχύνῃ
τὴν ἐλευσίαν τοῦ εἰς τὴν πατρίδα διὰ νὰ τελευτήσῃ τὸ μέγισ-
τον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον εἰς τὴν Β.
Α. Υ. ἐπὶ τῆς ἀπόκειται.

Ταῦτα διευλογοῦντες σήμερον οἱ πολῖται τῆς Ἑρμο-
πόλεως, συνελθόντες μετὰ τῶν Δημογεροντῶν τῶν εἰς ἐπιτό-
πειον συνελεύσιν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ προσφέρωμεν
πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν τὴν ἀκραν εὐπειθειάν μας, τῆς ὁποῖ-
ας καυχώμεθα ὅτι ἐδόξαμεν ἕως τῶρα τὰ πλέον καλῶς
δειγνῆται.

Παρακαλοῦμεν ταπεινῶς τὴν Τ. Ε. νὰ δεχθῇ σέβας μετὰ
βαντατῶν ἡμῶν σέβας, μετ' οὗ ὑποσημασθῇ.

Ἐν Ἑρμοπόλει, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Ὁ ἐπιθετοὶ κάτοικοι τῆς Ἑρμοπόλεως

Εὐστάθιος Σουγδουρῆς, Α. Νίκας, Α. Δουμάς, Π. Γούτσος,
Ν. Τερποχτίτης, Θεόδωρος Παπακίτης, Γ. Καραγιάννης,
Θ. Τερποχτίτης, Π. Οικονομολόγος, Μανώλης Μπα-
λαμπάνης, Ν. Φωκῆς, Ἀλέξανδρος Ἰωάννου, Μήτρος Λα-
μάρης, Μ. Γεωργίου, Ἀργυριος Α. Τερποχτίτης, Μ. Πα-
λέσιος, Π. Γαλακτοῦλος, Κ. Κελέρης, Γ. Γαϊτάνος,
Νικόλαος Δουζῆς, Μήτρος Νεδούκας, Α. Χ. Κυρίλλου καὶ Στ.
Μ. Σάλας, Γεώργιος Παναγιώτης, Παρασκευῆς Ἀθανασίου,
Παυλῆς, Ἀντώνιος Α. Ἀναστασίου, Γεώργιος
Παυλῆς, Παναγιώτης Παναγιώτης, Μανώλης Τζάνου, Χ.
Α. Καραγιάννης, Ἰω. Νίκας, Ἀθανάσιος Καραγιάννης, Κων-
σταντῆς, Ἀθανάσιος Καραγιάννης, Κωνσταντῆς,
Δημητρίου, Ἰω. Λέου, Πάβλος Σαμαρῆς, Τριαντά-
φυλλος Δουζῆς, Βασίλειος Ἰωάννου, Κωνσταντῆς Παλα-
τῆς, Κ. Ἀδελφότης, Εὐμανουὴλ Εὐσταθίου, Νικόλαος
Μαρούλης, Π. Παυλῆς, Ζήσιμος Κωνσταντῆς, Ἀδελφ.
Κωνσταντῆς, Εὐλακρῶς Μιχαὴλ, Παρασκευῆς Πέπας,
Ἰω. Χ. Θεοδοῦς, Ν. Λάλας, Α. Σάλας, Ἰω. Ζαφειρόπουλος,
Μιχαὴλ Παπαγιάννης, Παναγιώτης Κωνσταντῆς, Γεωρ-
γίου Ἰωάννου, Ἰω. Εὐσταθίου, Μιχαὴλ Γεωργίου, Ἀντώνιος
Μαρούλης, Ἀντώνιος Λαζαρίου, Ἀναστασίου Δημητρίου, Πολυ-
χρόνης Παυλῆς, Ἀποστόλης Ἀλκίτις, Χ. Ἰω. Παπα-
καραγιάννης, Δημήτριος Μιχῆς, Εὐσταθίου, Εὐμανουὴλ,
Εὐαγγέλιος Δημητρίου, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Κωνσταντῆς
Δημητρίου, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Δημήτριος Ἀθανασίου, Γε-
ωργίου Ἀντωνίου, Π. Κέρτης, Ἰωάννης Ἀδελφότης, Νικό-
λαος Παναγιώτης, Ἀντώνιος Ζουλόγης, Δημήτριος Κοκ-
κίνης, Γεώργιος Παυλῆς, Γεώργιος Μίνερας, Χριστοδούλος
Χ. Γεωργίου, Χ. Μανώλης, Δημητρίου, Δημήτριος Νάγρης,
Νικόλαος Πέπας, Χ. Γαλακτοῦς Γουκάς, Παρασκευῆς Δημη-
τρίου, Παναγιώτης Τριανταφυλλοῦ, Δημήτριος Ἰσπλάκης,
Παναγιώτης Ἀθανασίου, Βασίλειος Κόκκος, Γεώργιος Πανα-
γιώτης, Νικόλαος Νάγρης, Παναγιώτης Παυλῆς, Δη-
μήτριος Λαζαρίου, Στράτης Ἀναστασίου, Νικόλαος Κόκκος,
Στράτης Γεωργίου, Στράτης Ἀποστόλης, Ἀθ. Μιχαὴλ, Α.
Χ. Μιχαὴλ, Εὐσταθίου Γεωργίου, Δημήτριος Ζου-
τσῆς, Εὐαγγέλιος Ζουτσῆς, Γιαννάκης Παυλῆς, Ἰω-
άννης Παυλῆς, Νικόλαος Ζουτσῆς, Ἰω. Μαυροδούλου,
Νικόλαος Φωκῆς, Μιχαὴλ Τζουρῆς, Δημήτριος Γεωρ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ταρταρισθέντος εις την διωρισμένην ημεραν, λαμβάνει και
πρωτοκλήτην, και μη παρευρισμένου νύτε εις την
αυτήσαν, λαμβάνει και τρίτην μη παρευρισμένου δε ούτε
εις την τρίτην πρόσκλησιν, τότε ο Πρόεδρος αποβάλλει πέντε
από τα των απελευθερωμένων του τότε εις καθίσταν, και
απομένοντων δυο μαρτύρων, εξαγει ένα λαχρον, και ο εξαχθείς
εχει ο δικ τον ανωμένον δικαιοτητα.

3. Κρατεί έγγραφον έλθον, την οποίαν υπογράφει και
αυτός ο δικαστής, και οι δυο μαρτυρες.

4. Δυναται, αν συμφωνήσουν τα μέρη, να παύση ο ούτως
εκκληθείς, και να αντικατασταθή από νεοεκλεγόμενον οικεία
βουλή των μερών.

5. Όταν οι δυο δικαιοτάται δεν συμφωνούν με το ήν
αυτον τον επ' Αρ. 12, 571 ψηφιστικόν, και επομένως λαβή
αυτον το ήν αβρον του αυτού ψηφιστικου, ο εκ μέρους της
Κυβερνήσεως διοριζόμενος είναι ο του Πρωτοκλήτου Δικαστη-
ριου Πρόεδρος.

6. Ο επί της Δικαιοσύνης Γραμματέας θέλει ενεργήσει
το παρόν διάταγμα.

Εν Ναυπλίω, την 14 Ιουλίου 1830.

Ο Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΝΟΜΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο επί της Δικαιοσύνης Γραμματέας
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Αρ. 525. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προς τον Έξοχότατον Κύριον Αντίβα-
σαν Κομήτη Δε Έξοχόν κτλ. κτλ.

Ο Έξοχός σου ολόκληρος ήρθε από τα παράλια ταύτα,
και η Τ. Ε. μέλλει να τον απολαύσῃ. Η Ελλάς επι-
σμηνή να θεωρή την παρούσαν την Τ. Ε. ως
μεγαλάν ήρωσαν, οφείλει δια της Κυβερνήσεως της να
σά, εκφράση. Κύριε Ναύαρχε, της ευγνωμοσύνης της τα
αίσθήματα, δι' όσα γενναίως συνεργασάτε με τα πάντα των
υπό τα διαλαγές σας αξιωματικών, υπό της έπανορθώ-
σεως της. Αποφασισμένη δια τους αίματηρούς αυτής αγώνας
και δια την άναρχίαν, είχε τους οφθαλμούς της προσηλω-
μένους εις τόν στίον των Συμαρχών Δυναμειών, όλοι από
τρίτην ήδη σχεδόν έτα ήλθεν ένωμενοι και περιπλέοντες κα-
ταύτη των Μετοσηναίων παλαιών. Κατά της φαιμαγίας
ήμεραν της 20 Οκτωβρίου, οι νικηταί με δάφαι της νίκης,
αμαρτανίζοντες έλπιζαν ήσαν. Η ναυαρχία, σαι αλαδ' όλα-
μένη και περικυλισμένη, έμπορεύονταν ότι κατά την ναυ-
μαχίαν τους ήτον ο κίνδυνος με της άνάστα.

Το έτος, έσπευσεν δια των πληρεξουσίων του να εκφράση
τον πόθον του να διαμνησθή την μέγαλη τούτων κατορθωμάτων
και την ευγνωμοσύνην του. Η εν Άργει Έθνική Συνέλευσις
έφηρτε της έγκρισιν εις, μη μόνον, και την σύστασιν του
Τάγματός του Σωτήρος, δούτα εις έμέ το κύρος να σά, προσ-
φωρή, α' αυτού κλάτω. Τα παρατήμα. Δέν άγνοείτε,
Κύριε Ναύαρχε, τις αίσθησις, δι' α' μχοι τούδε έμποδίσθη
από τού να εκκληρώσιν προς την Τ. Ε. και προς τούς αξιω-
ματικούς, προς των οποίων θέλει εδωκεν ήτον Έλλη-
νική Κυβέρνησις, αυτα το όφλημα της έθνικής ευγνωμοσύνης.

Χαίρει άρα με λύπη μου να περιεσθώ της σήμερον
εις το να γινώ παρα τή Τ. Ε. ο διερχόμενος των εύχών και

των εύλογιών, με τις όποιες σά, συνδέουσιν οι κάτοικοι
όλων των επαρχιών του κράτους, και μέλιστα εκείνων, ό που
μακρότερον ενδιαφέρει.

Ο Πόρος ήτο πος όν γινώ ακόλη έν πλώχον πολίτην μη
έχων μηδ' όρσαν όδενύταιν, μηδ' κατάληματι δημόσιον.

Η Τ. Ε. εξέλεξα τον λιμένα του ως μέγιστον άδριέως του
τόπου, και έλτος όλε γινώ ή ήτος αυτη ανεξουγιήθη. Οίκοι
δικαι εύρύχωροι επιχωρισθείσαι δια των διαλαγών του Σ.
Μοιάρχου σας, έπρημνέονταν έλμα υπάδρευς μέσα και εις
αγέλας αριθμούν έργων, και εις πλήθος ένδων και εξηπο-
ρημάτων. Έντος δι' γινώ, μηνών, χάρις εις την αυτην της
μεταξύ των καίτοι και γυναικας άνεσας, και εις τούς γυναικίους
χρηματικών, έφάνη των αξιωματικών του τόπου, ή πόλις
του Πόρου διεπνεύθη με ρυμοταμίαι, έκαλλωπει σθη με πλα-
τείαι και λιτότητα παραγιάμα, και έν εύρύχωρον σχο-
λείον, εντι σθη εις αυτην και διωγαί σθη.

Η δε Τ. Ε. έχι μόνον εις Πόρον, αλλά και εις Αίγινα
και εις Ναυπλίον, ήθέλησε να καλέσει ή ήτος αυτης σημεία
αίσθησιν της, α' αυτης, σαι, ή τις είναι ο χαρακτήρ σας
ο ίδιος ταύτος.

Εις το Όρφανοτροφείον, εις το Νοσοκομείον και εις άλλα
δημόσια όφελεια καταστήματα, έρηρηγήσατε βελτίαι
δυσχελεί, εν έν αύτη οι δυστυχείς και οι πέητες άσπίαι
επικαλέσθησαν τον έλπον σας, τούτοις απήλυσαν παρηγο-
ριας.

Προς όμοιόν των όσων έπρόστατε υπό αυτον του τόπου,
τό όμοιόν σας, θέλει μένει έν αύτ' δια παντός αγαπημένον
και σεσμένον πρήρησας, δι' προς τον Σόδοτον σας
Μοιάρχον, έλμα, απλάουν την γλάνη των έλματων,
ή έν αύτ' όσον, ή έν αύτ' όσον, ή έν αύτ' όσον, ή έν αύτ' όσον,
(το έλματων, ή έν αύτ' όσον, ή έν αύτ' όσον, ή έν αύτ' όσον,
χρόις προσφορές της ευγνωμοσύνης της προς την Τ. Ε.,
δια τας εύχων, πράξεις, όσας όσων μετά των υπό τας δια-
λαγές σας αξιωματικών κατορθώσατε υπό αυτης, εκπλη-
ρύντες εύτω τούς γενναίους σκοπούς, της Α. Α. Μεγαλει-
τητος.

Όταν το έμόν μέρος, επαναλαμβάνω, Κύριε Ναύαρχε,
πρόν την Τ. Ε. την βεβαιώσιν της ύπερβαίρετον ύπολη-
ψέαι μου.

Εν Ναυπλίω, της 17 — 29 Ιουνίου 1830.

Ο Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΝΟΜΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο επί των Εξωτερικών και του
Εμπορ. Ναυτικού Γραμματέας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 829. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προς τον Πρόεδρον του Όρφανοτροφείου.

Ελάτουμεν ύσ όφιν τον όμοιατικόν κατάλογον των δι-
λοκάτων πολιτών, οι όποιοι έπρόσφερον δωρεάν διάφορα
βιβλία εις την βιβλιοθήκην του Κεντρικού Σχολείου.

Έκφραζοντες δε δι' ήμιν την προς αυτους ευγνωμοσύνην,
αξιόμμεν να συγκαταλέξω αυτους μετά των άλλων, όσων

συτελέσαν, ή θέλουν συτελέσει δια των τειούτων βοηθη-
μάτων εις την δημόσιον του έθνους εκπαιδευσιν.

Εν Ναυπλίω, της 27 Μαΐου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΝΟΜΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο επί των Εκκλησιαστικών και της
Δημόσιας Παιδεύσεως Γραμματέας
Ν. ΧΡΙΣΤΟΓΕΛΟΣ.

Όμοιαστικός κατάλογος των
Δωρησάμενων.

[Δέν σημειούνται συντομία, χάριν ή έπιγραφή, και ή
προσηγορία των βιβλίων, μεταξύ των όσων είναι και τια
χρηστέα, ως φαίνεται από την μερικην καταγραφην την
αυτήν ή εις την βιβλιοθήκην του Όρφανοτροφείου.]

Ο Μητροπολίτης Αίγινης.

Ο Αρχιεπίσκοπος Λέντιος, Καμπάνης.

Η Δημογεροντία Αίγινης.

Η εν Αίγινη κοινή του Λέντιου.

Η εν Σαλαμίν κοινή της Φανερωμένης.

Ο Ηγούμενος της μονής του Σοφικού.

Ο Ιερομόναχος Πάτριος της μονής των Άγ. Παύλου.

Οι Κύριοι Samuel Howe.

Αλεξάνδρος Στούρτσας.

Ιωάννη Ζωός.

Εμμανουήλ Βερνάρδος.

Κωνσταντίνος Κικκιώτης.

Γρηγόριος Καλλιρόης.

Αυριόλης Καρούζας.

Φωτεινός Πουρναρός.

Ακολουθία των προς την Κυβερνήσιν ανα-
φορών των επαρχιών.

Αναφορά των νήσων Αίγινης, Πόρου, Σύρας, Ναξου, Σπο-
τσών και Ύδρας.

Αρ. 3094. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Προς την Α. Ε. τον Κυβερνήτην της Ελλάδος.

Η Προσωρινή Διοίκισις Αίγινης

Λαμβάνει την τιμήν να διαβινη προς την Τ. Ε. άνταφάν
των κατοίκων των νήσων Αίγινης και Αγκιστερίου, δια της
όποιας όμολογούσιν όσων τα όσα ειλικρινώς εις την παρούσαν
μεταβολήν των πολιτικών πραγμάτων της πατρίδος επιθυ-
μοίαι και εύχονται.

Μένω με βαθύτατον σέβας,

Εν Αίγινη, την 7 Ιουλίου 1830.

Ο Προσωρινός Διοικητής Αίγινης
Α. ΓΙΑΝΝΙΝΗΣ.

Ο γραμματέας Κ. Γ. ΑΓΓΕΛΙΝΟΣ.

Αρ. 1684. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Προς την Προσωρινήν Διοίκισιν Αίγινης

Η Δημογεροντία αυτής.

Οι αυτόχθονες πολίται της περιφέρειας της νήσου ταύτης,
Αίγινης και Αγκιστερίου μετά τον ήρον κλήρου συνελθόντες
εις έν έν παύση των της Μητροπόλεως, και συγ-
τηναι, έπ' όποιον συνέλευσιν, παρευρισμένων και
Μητροπολίτου αυτών, και άρχισαντες, τας της Σ. Κυβερ-
νήσεως και της Γερουσίας μετά της Α. Β. Τ. του Πρίγ-
κιπου, Αποπέδον προσαλλήλους έμφοβείς διακρινόμεναι
προς των άλλων συμφερότων της Ελλάδος, και ιδόντες
αυτας συμφώνους με τας εύχας και επιθυμίας του έθνους,
έχοντες και ιερώτατον χρέος να παραστήσουν εις την Σ.
Κυβερνήσιν τα διακαή αισθήματα της α' έφαλίστου ευ-
γνωμοσύνης των προς τε τούς Σ. Συμαρχους Μοιάρχας,
προς την Α. Β. Τ. τον Πρίγκιπα Αποτόλδον, και προς
την Σ. Κυβερνήσιν ήμιν, διακρινόμεναι, έσπευσαν, τα ήν-
τελ' και παραιομα επιχειρήματα όσοις ήδηποτε αυτο-
κινήτων άτόμων άποχωρηθέντων εκ του έλπου του έθνους
ήμιν, και σφετερισθέντων έν τ' ήν κρυπτήν τα ήρώτατον
και νομιμώτατον δικαίωμα ήν έχον μόνον όλης προς αυτο-
και διαμαρτυρούμεναι έναντίον τούτων, ως ηθάρμια, φα-
τριστικά και άκυρα τα επιχειρήματα αυτών, έξέδωκε
την παρούσαν πρωτότυπον και ένυπογραφον αυτών άνα-
φοράν, ή τις κατ' αίτησιν αυτών έσωκλειεται, και προσκα-
λείται ή Προσωρινή αυτη Διοίκισις να διενύξη αυτην προς
την Σ. Κυβερνήσιν, εύαρεστηθείσα να είναι και διερχο-
νέτρια των έν αυτ' έντεθέντων ειλικρινών αισθημάτων,
και της δια βίου προς αυτην αφοσίωσης των.

Με την προσήκουσαν ύπόληψιν ύποσημασμένω,
Εν Αίγινη, την 5 Ιουλίου 1830.

Οι Δημωγέροντες της νήσου Αίγινης, Γεώργιος Αγγι-
τατίδης, Μιχαήλ Μαλουκάς, ο Γραμματέας Γεωργίος
Ραυτίδης.

Προς την Α. Ε. — — — — — Κυβερνήτην της
Ελλάδος.
Εξοχώτατε,

Ο πρώτοκλήτου της 3 Φεβρουα-
ρίου ένέπνευσεν μεν εις τας ψυχάς όλων των Ελλήνων άνάν-
των ήντιμωσιν προς τούς σπατατούς εισεργάτας της Ελλά-
δος Συμαρχους, έπρωτότοπος με παλαιών ήρωων ήρωων
βραβευθέντων των άπείρων θυσιών και των ήρών του έθνους
δικαιωμάτων, όμολογούντες και ήμας με όλόκληρον τό
ένος απειρώτητον όλος δόλυν εις την κατά πολλας και
διαφόρους δεινὰς περιστάσεις άποδυνάμεισαν πατρικήν πρό-
νοειν της ήμετέρας Κυβερνήσεως και ή μεν Κυβέρνησις με
την προς τούς Αντιπρόσβους των Συμαρχών Αλλών απάντη-
σιν τος, ή δε Γερουσία με το ύπόμνημα προς την Α. Β. Τ.
τον Πρίγκιπα Αποτόλδον, τον ρασιτεύοντα μεταξύ ήμιν και
των κραταιοτάτων Βασιλέων, και μέλλοντα κοσμητόρα της
έσωτερικής ήμιν πολιτείας, έξέφρασαν κατά πάντα τας
εύχας μας και επιθυμίας μας, και έσυμβέβησαν άρμοδίως
τα αισθήματα και συμφέροντα του Ελληνικού έθνους μετά
του Ηγεμόνος του.

Αλλ' έν τούτοις τινά άτομα χωρίζονται από το όλον του
έθνους, μην έχοντες τίποτε προς ταύτα ήμιν, έτόλμησαν
να σφτερισθώσιν από των λαόν δικαίωμα θεών και ήρον
άναν μόνον εις αυτόν όλοσχερως, και όχι διακρινόμεναι εις
άτομα αυτόκνητα, και να παρήλασθον διερχόμεναι των
κοινών φρονήματων, των όποιων ο μόνος και αξιόχρεως
διερχόμενος ή Κυβέρνησις, της όποιας αι άπ' αρχής της
λυσιστοίας έλπίσας της έμφοβείας και ύψηλαι πράξεις απέ-
βλεπον, να επήλθουν μέχρι και θανάτου, μάλλον των εύ-
χών και επιθυμιών του Ελληνικού έθνους, προς τα ήμεν έλπη
έλπίσας, και έσπευσαντες λοβωσιν διερχόμεναι, και
ήμας, το α' έφαλίστου εύγνωμοσύνης, όσον
μην απειρώτητον και ήρωον και ήρωον διερχόμεναι

Αισθανομένη ἡ κοινότης τῆς Ἱδρας τὰ ἐκ τοῦ Πρωτο-
 κόλλου τῶν 3 Φ. ἐροῦσιν πρὸς αὐτὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα
 μεγάλα ἀγαθὰ, ὡς φέρει ταῦτ' αὐτὰ χαρακτηριστικὰ
 τῆς πρὸς τὴν Α. Β. Τ. τοῦ Ἡμεῖς τῆς Ἑλλάδος, προσ-
 φέρουσα διὰ τῆς Α. Β. Τ. τὴν βελτίαν εὐγνωμοσύνην
 τῆς πρὸς τοὺς Σουλτοὺς Μπαρλὰς τοῦ αἰκμητήτους εὐ-
 εργίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ ταῦτ' πρὸς αὐτὴν βασιλικὰ, τοῦ